

Lecine Graad

Wat wadst er deer maand van gesellege seessen
Toch seer veel geneigd van je droevige hart
Wat moeten gedachten aan vrolijke jaren
Je druingen dat braven het seer diepe smart
Th' weet het je lydt, zoals menigen lyden
Terwijl er een buitenstaander niet dan je ziet
Omdat je je blink houdt van andere mensen
En de kindien niets merken van je groot verdriet
Je past op een dag als vandaag geen gedichtje
Geen rijmpje waar niets dan wat vrolyks in zit
Je hoort in het diepst van je hart graag wat ander
Een opbeurend troostwoord, maar ik hoor dat is dit
Bij al zinnig verdriet, dat O. L. Theer liet gebeuren
Ben jy, hoe is 't mogelijk, benyden nog waard
Omdat je bij alles wat g'is overkomen
Je wasje geloof als een schat hebt bewaard
Je wist als het noodlot je weer eens kwam treffen
Dat immer te dragen met vriendelyk gericht
Je wist, en hoe moeilijk was dat in je leven
Jeself 't overtuigen, kijk dat is mijn plecht
Je hebt saam met Jan een gerin willen scheppen
Dat mag er wel zyn het op dese tyd
Wij bidden en hopen, dat 't no moge blyven
En van Jan om een eeuwige zaligheid
Hij heeft steeds met jou alle zorgen gedragen
Hij deed dit geduldig met een bly gericht
Moag God hem hiervoor de beloning reeds schenken
Hij geniete reeds nu van het eeuwige Licht